

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นจะต้องเร่งรัดพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานให้สูงขึ้นเพื่อสามารถร่วมมือพัฒนาบ้านเมือง และแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างเหมาะสมทัดเทียมและยั่งยืน ในขณะที่เดียวกันยังสามารถบูรณาการวิถีชีวิตไทยให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และมีความสุข ซึ่งบทบาทสำคัญในส่วนนี้ถือเป็นบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องให้การศึกษ าอบรมคนในชาติให้มีเจตคติ พฤติกรรม มีความรู้ ทักษะที่เหมาะสมรู้เท่าทัน สามารถช่วยตนเองรวมทั้งสังคมและประเทศชาติได้ (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2543, หน้า 1-2) สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ 1) การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง 2) การวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ 3) การบริการวิชาการแก่สังคมและ 4) การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก บทบาทสำคัญยิ่งของสถาบันอุดมศึกษาจึงกล่าวได้ว่าเป็น “ตัวนำการเปลี่ยนแปลง” หรือเป็นองค์การขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาตามภารกิจหลัก ประการสำคัญรองลงมาได้แก่ การบริหารวิชาการหรือหลักสูตรที่เป็นสิ่งสะท้อนความเชี่ยวชาญหรือเข้มแข็งของสถาบันนั้น การบริหารทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนการสอน การบริหารการเงินทรัพย์สิน บุคลากรสายสนับสนุน การบริหารงานวิจัย การบริหารงานบริการวิชาการแก่ชุมชน รวมทั้งการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินการต่างๆตามภารกิจหลักของแต่ละสถาบันภายใต้หลักการของควมมีอิสระภาพในการดำเนินการ และควมมีเสรีภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2542, หน้า 12)

การพัฒนาประเทศจะไม่มีทางสำเร็จอย่างแน่นอน หากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจแพร่กระจายเฉพาะกลุ่มไม่กระจายลงสู่พื้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความพร้อมพอสมควรทั้งในแนวทางที่กำลังทำอยู่และในแนวทางที่กำลังจะบุกเบิกต่อไป แต่จะมีปัญหาในเรื่องความจำกัดของงบประมาณและในเรื่องการเข้าไปผูกพันกับสังคมในพื้นที่ซึ่งยังน้อยอยู่ ในเรื่องนี้จะต้องมีการปรับปรุงเพราะเมื่อสถาบันนี้เป็นสถาบันที่รวมศูนย์ไม่ใช่ต่างคนต่างทำอีกต่อไปต้องกระจายทรัพยากรกระจายความรู้และวิทยาการต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดสมรรถภาพในการทำงานมากขึ้น มหาวิทยาลัยราชภัฏได้พัฒนาการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เพื่อจะให้งาน

ในหน้าที่ดำเนินไปได้ตามเจตนารมณ์และแนวทางในการพัฒนาประเทศ (ชนกนารถ ชื่นเชย, 2547, หน้า 65-68)

แนวทางการจัดการศึกษาในอนาคตของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ๆ ที่มีความทันสมัยมากขึ้นเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญ และมีส่วนร่วมในเนื้อหาการเรียนการสอนได้ตามบทบาทและความเหมาะสม แนวทางการจัดการศึกษาเป็นรูปแบบของตัวเองไม่ลอกเลียนแบบสถาบันอื่น มีจุดเด่นสำคัญที่แตกต่างกัน ประสิทธิภาพและจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบันนั้นก็มีความแตกต่างกัน แต่ต้องมีจุดเชื่อมถึงกันในการที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติเพื่อเป็นกำลังสำคัญในอนาคต เช่น การปฏิบัติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา (สนอง โลหิตวิเศษ, 2544, หน้า 19-20) ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอนวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู (สำนักคณะกรรมการการศึกษา, 2547, หน้า 8)

ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องการที่จะมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองตลาดแรงงาน พัฒนาสังคมและประเทศชาติ แนวทางการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้พยายามพัฒนาตลอดทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน แต่ความจริง อุดมศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนต่างพบปัญหาในอนาคตไม่แตกต่างกัน ปัญหาสำคัญ และเป็นปัญหาหลัก คือ เรื่องคุณภาพของนักศึกษา การดกงาน และงบประมาณ ไม่ว่าจะ เป็น ปัญหาใดๆ จึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและหาหนทางแก้ไข แนวทางหนึ่งนั่นคือ การปฏิรูปการศึกษา ในการปฏิรูปนั้นจะต้องปฏิรูปกันทั้งระบบให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน ต้องมีความเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ไม่ติดอยู่กับระบบเหมือนเดิม การพัฒนาต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วสมกับเป็นยุคข้อมูลข่าวสารความรู้ การปฏิรูปการศึกษาสำเร็จ อาจจะเป็นหนทางนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของการศึกษาของประเทศไทย (ประเวศ วะสี, 2549, หน้า 1-3)

การศึกษาระดับอุดมศึกษามีจุดเด่นด้านการแบ่งแยกการบริหาร ทำให้มีความหลากหลายไม่อยู่ภายใต้สภาพการณ์เดียวกัน มีการกระจายอำนาจทำให้มีความเจริญก้าวหน้า ไม่ยึดรวมอำนาจที่ศูนย์กลาง สามารถจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนได้ประมาณร้อยละ 12.5 อาจถือได้ว่าเป็นการศึกษาระดับมวลชน แต่มีจุดด้อยที่จัดเป็นปัญหาภายนอก ได้แก่ นโยบายของรัฐที่มีต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่มีความแน่นอน มีการปรับเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย นโยบายจึงไม่ต่อเนื่อง ขาดนโยบายหลักในการจัดการศึกษาที่มีฐานะเป็นกฎหมาย แผนพัฒนาการศึกษา ขาดเอกภาพทางนโยบาย สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการมีความล่าช้า มีขั้นตอนมาก ส่วนปัญหาภายในนั้น จะเกิดจากพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาภายใต้ระบบราชการ ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารและการจัดการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ปฏิบัติภารกิจตามที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้อย่างกว้างๆ ไม่ได้กำหนดหน้าที่นโยบายและเป้าหมายให้ชัดเจนทำให้การเจริญเติบโตไร้ทิศทางไม่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกำหนดคุณสมบัติผู้บริหารในวงจำกัด หลักสูตรล้าสมัย ข้ำซ้อน ลอกเลียนแบบข้ามสถาบัน และลอกแบบจาก

ต่างประเทศ คุณภาพอาจารย์ลดลง วิกฤตศรัทธาต่ออาชีพอาจารย์ลดลง คุณภาพบัณฑิตตกต่ำ งานวิจัยไม่ได้มาตรฐาน และการประกันคุณภาพเน้นที่การรับรองวิทยฐานะของสถาบัน (สุธรรม อารีกุล, และคนอื่นๆ, 2541, หน้า 2-3)

สถาบันอุดมศึกษาจะมีความเป็นเลิศทางการศึกษาได้ต้องปฏิบัติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาให้ครบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านการวิจัย 3) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และ 4) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่ติดต้องคำนึงถึงการบริหารแบบมืออาชีพที่มีจิตใจเป็นนักการศึกษาด้วย (บุญรอด วุฒิสาสตร์กุล, 2535, หน้า 44)รัฐบาลมุ่งพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจหลักด้วยความเป็นเลิศในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำประเทศไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองเศรษฐกิจ และสังคมที่พึงประสงค์ เมื่อรัฐตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและมีนโยบายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมวิทยฐานะวิชาชีพครู สำหรับการปฏิบัติพันธกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ที่กำหนดให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องกระทำบทบาทภารกิจตามกฎหมายไม่แตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยทั้งหลายของรัฐโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต หลากหลายสาขา หลายปริญญา และสามารถจัดการศึกษาได้จนถึงระดับปริญญาเอก รวมทั้งมีหน้าที่ปฏิบัติภารกิจวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกำหนดให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นนั้น มุ่งหวังให้สถาบันการศึกษาเป็นกลไกของการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน นั่นคือ สถาบันจะต้องเรียนรู้และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ช่วยแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในเขตภูมิภาคกลางแบ่งออกเป็น 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งนี้ เป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นเป็นแหล่งรวมสรรพวิทยาการสูงสุด (วิทยากร เขียงกุล, 2547, หน้า 99)

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งเป็นองค์กรขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคม จะต้องนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งงานอุดมศึกษามีลักษณะเฉพาะมีความหลากหลายตามบริบทและประวัติความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษา แต่ละแห่ง หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง การพัฒนาหรือบทบาทหน้าที่ในการมุ่งตอบสนองการพัฒนากำลังคนของประเทศ แต่การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษามีจุดเด่นสำคัญที่แตกต่างกัน มีปรัชญาและจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบันก็มีความแตกต่างกัน จึงต้องมีจุดเชื่อมถึงกันในการที่จะพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้ไปในทิศทางเดียวกันตามภารกิจหลัก

ของสถาบันอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เรียนรู้ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มุ่งปฏิบัติตามภารกิจหลักด้วยความเป็นเลิศในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมชุมชน และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของรัฐบาลที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติเพื่อเป็น กำลังสำคัญในอนาคตที่จะทำให้ประเทศเติบโตมีการพัฒนาและแข่งขันกับนานาชาติประเทศได้ จากที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจเรื่อง การปฏิบัติตามภารกิจสถาบันอุดมศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคกลางตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และพนักงาน สายนับสนุนว่าในปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลางมีการดำเนินงานตาม ภารกิจสถาบันอุดมศึกษาด้านใดน้อยที่สุดและเกิดปัญหา มาก เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจได้เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีแนวทางการ พัฒนาสถาบันการศึกษาตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภารกิจสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ ภาคกลางตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และพนักงานสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบภารกิจสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ ภาคกลาง ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และพนักงานสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร ในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุงพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลางตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. ผลการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารได้นำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา มหาวิทยาลัยในกลุ่มราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลางตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และพนักงาน สถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลาง จำนวน 2,614 คน ประกอบด้วย

1.1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 479 คน (รายงานประจำปี, 2551)

1.1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 461 คน (รายงานประจำปี 2551)

1.1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 522 คน (รายงานประจำปี, 2551)

1.1.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 534 คน (รายงานประจำปี, 2551)

1.1.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จำนวน 618 คน (รายงานประจำปี, 2551)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้ สูตรยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้คลาดเคลื่อน .05 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 129 - 130) ได้กลุ่มตัวอย่าง 347 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables)

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 อายุ

- 1) น้อยกว่า 30 ปี
- 2) 30 – 40 ปี
- 3) 41 – 50 ปี
- 4) มากกว่า 50 ปี

2.1.3 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.4 ระดับตำแหน่งงาน

- 1) ผู้บริหาร
- 2) อาจารย์
- 3) พนักงานมหาวิทยาลัย (สายสนับสนุน)

2.1.5 อายุการทำงาน

- 1) น้อยกว่า 10 ปี
- 2) 10-19 ปี
- 3) 20-29 ปี
- 4) มากกว่า 29 ปี

2.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) น้อยกว่า 10,000 บาท
- 2) 10,001 - 20,000 บาท
- 3) 20,001 - 30,000 บาท
- 4) 30,001 - 40,000 บาท
- 5) มากกว่า 40,000 บาท

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) การปฏิบัติตามภารกิจสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลาง มี 4 ด้าน ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

2.2.2 ด้านการวิจัย

2.2.3 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

2.2.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลาง หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2. ผู้บริหาร หมายถึง ตำแหน่งซึ่งเป็นผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมีลักษณะงานเกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงาน การควบคุมดูแลตลอดจนการติดตามดูแลประเมินผลงานด้านวิชาการ การปกครอง ธุรการหรือบริหารทั่วไป ความสัมพันธ์กับชุมชนและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. อาจารย์ หมายถึง พนักงานผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและวิจัย ซึ่งเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์

4. พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานทั่วไปของหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ในด้านการบริการ งานวิจัย งานเทคนิค งานบริหารทั่วไป และงานวิชาชีพเฉพาะ

5. ภารกิจสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดการกระทำตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการและ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

6. ด้านการผลิตบัณฑิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบันตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีให้ประกอบอาชีพได้งานทำตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา และบัณฑิตสามารถประกอบอาชีพอิสระ ผลิตบัณฑิตตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน บัณฑิตที่เป็นศิษย์เก่าได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นๆ ที่ได้รับการยกย่องในระดับชาติ ดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะมีระบบสารสนเทศ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรและตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

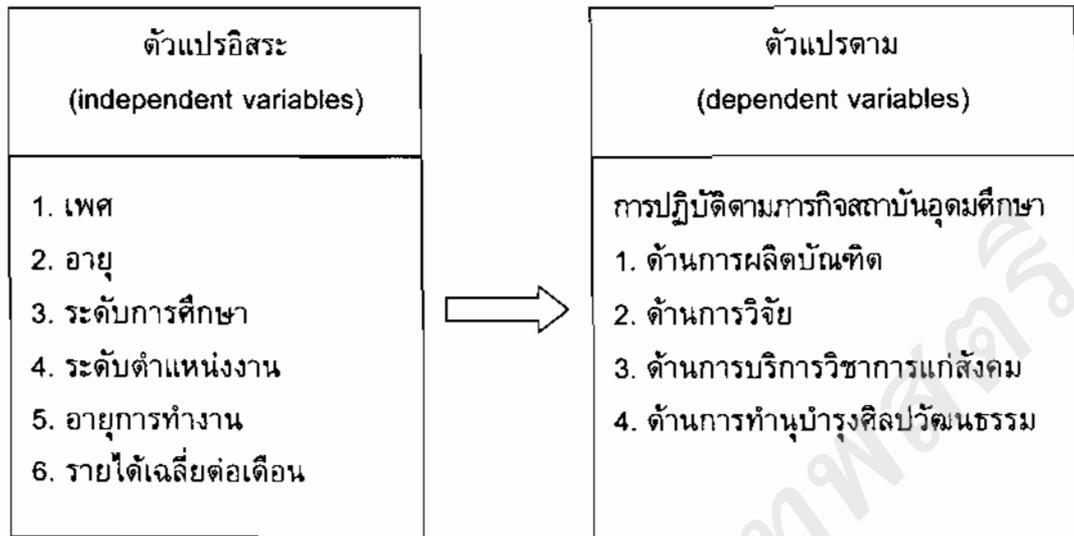
7. ด้านการวิจัย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะมีงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ นานาชาติ สนับสนุนทุนให้กับอาจารย์ที่จัดทำงานวิจัยทั้งภายในและภายนอก โดยมีการดำเนินการ ตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริม และสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน มหาวิทยาลัยมีงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

8. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรม วิชาการและวิชาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ ซึ่งอาจให้บริการโดยการให้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้คำปรึกษา เป็นกรรมการวิชาการ จัดแนะแนวหลักสูตร บริการฝึกอบรมระยะสั้น การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน ประเทศชาติ การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

9. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการปรับปรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบันมีการส่งเสริมให้มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม มีงบประมาณ นโยบายในการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการปฏิบัติตามภารกิจ สถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลางตามภารกิจ สถาบันอุดมศึกษาโดยผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดมาจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 1) ดังภาพ



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การปฏิบัติตามภารกิจสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคกลางแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน